

Huset står, som da det blev tegnet af Carl Petersen og Hans Henrik Koch til grev Harald Moltke og hans familie i 1912. Samme Carl Petersen, der tegnede det berømte Fåborg Museum på Fyn og skabte en epoke i dansk bygningskunst. Huset er bygget i nyklassicistisk stil. Udvendigt er det pudset og kalket hvidt. Der er fine irrede kobberinddækninger og røde vingetegl på mansardtaget. **Hallen** er et helt kunstværk. Trappetrinene er malet med Farrow & Balls gulvmaling i farven Clunch, mens stødtrinene har fået samme farve som alt træværket i huset, nemlig Pointing. Væggene i hallen er malet i farven Stony Ground. Over radiatorskjuleren hænger et stort Adnet-spejl med læderrem fra Gubi.
- Egentlig er jeg ikke til buer, men alt i dette hus er originalt, og det har jeg stor respekt for. Dog kunne jeg ikke forlige mig med Harald Moltkes håndmalede blomster og dragemotiver, som oprindeligt pyntede væggene i entreen, fortæller Katrine Martensen-Larsen.

NORDISK COUNTRY

Afdæmpede "non-colours" i sand og sten, kølige blågrønne nuancer og enkelte sorte elementer. Det er hovedingredienserne i farvepaletten hjemme hos boligstylist Katrine Martensen-Larsen. I en markant, hvidpudset, nyklassicistisk villa på Frederiksberg har hun indrettet sig kompromisløst og helt efter sit eget hjerte. Bedst kan indretningen beskrives som en nordisk fortolkning af den engelske countrystil.

Katrine Martensen-Larsen er vokset op i et hjem med en mere end almindelig interesse for design. Hendes mor er uddannet indretningsarkitekt fra Skolen for Boligindretning, og hendes far solgte danske snedkermøbler. Sammen grundlagde de forretningen Tapet-Café i Gentofte i slutningen af 1970'erne, så man kan vel godt sige, at datteren har fået æstetik ind med modermælken.

- Der blev i hvert fald talt rigtig meget om god smag og godt design i mit barndomshjem, fortæller hun.

At Katrine kom til at arbejde i samme felt som forældrene, lå givetvis i kortene, men hun skulle da lige en omvej via Copenhagen Business School, hvorfra hun har taget en cand.merc.-eksamen med speciale i afsætningsøkonomi og strategisk planlægning, herefter otte år i London, hvor hun de første seks år var markedsmanager i det ultrabritiske modehus Mulberry Company og sidenhen åbnede en stor restaurant sammen med sin eksmand, inden hun vendte tilbage til København og i nogle år arbejdede som projektleder på reklamebureauet DDB.

- Hos Mulberry i England blev jeg meget begejstret og superinspireret af deres interiørkollektion. Stilen var med sine rustikke træmøbler, mønstrede hørtækstiler, overdådige chenilleplaider og puder, trimmings og possementer så anderledes og så langt fra det stramme danske arkitektvælde, jeg var vokset op med. Det var befriende, og det var første gang, jeg så, at der også var en anden vej, fortæller Katrine, som brugte en stor del af sin løn på at købe møbler, plaider, puder, lamper, tekstiler og porcelæn fra firmaet, og som stadig nyder at have en masse af interiøret omkring sig i hjemmet, hun i dag deler med sin mand Anders Sigsgaard og deres to halvstore børn.

- Mulberry-stilen har fulgt mig siden begyndelsen af 1990'erne. Og møblerne har stået både i min lejlighed på Christianshavn, i vores rækkehus i Ordrup og nu altså her på Frederiksberg. Det er kun et meget stort og tungt sofabord, vi har skilt os af med, forklarer Katrine og fortsætter:

- Men jeg har tonet den engelske countrystil noget ned. Blandt andet ved at mikse træmøblerne med et par sorte kinesiske lakborde, og så har jeg ompolstret de to Chesterfield-sofaer i et langt mere afdæmpet og ensfarvet tekstil.

I køkkenet har de seks Eames-glasfiberstole i farven seafoam erstattet Corbusier-kurvestolene og bidraget til et lettere og mere nordisk udtryk, og ved arbejdsbordet i stuen har en klassisk Arne Jacobsen-syverstol, polstret i sort skind, samt en fransk industribord-lampe sneget sig ind.

- Jeg kan godt lide kombinationen af det gamle kinesiske, det rå franske industrilook og det klassiske danske, forklarer Katrine, som beviser, at man sagtens kan blande end- og meget forskellige stilarter.

Noget, der helt konsekvent går igennem hjemmet, er de smukt afstemte farver på væggene, som gør, at man oplever en helt særlig harmoni, når man bevæger sig rundt. Ved første øjekast kan man ikke umiddelbart sætte ord på, hvilke farver Katrine har brugt, men man fornemmer tydeligt, at stemningen er hyggelig og indbydende, og at her bor en person med æstetisk sans.

- Alle farver er fra det engelske firma Farrow & Ball, som jeg sværger til. Deres farvepalet er sublim, og farverne mættet med pigment, så væggene fremstår matte, nærmest fløjsagtige, forklarer hun.

Katrine har malet alle lofter og alt træværket i hele huset i en cremet hvid, og så er væggene holdt i henholdsvis sand, sten og blå-grønne nuancer. I soveværelset har hun tapetseret med en enkelt stribe, hvor farverne fra de tilstødende rum går igen, og i sit arbejdsværelse har hun valgt et blomstret tapet fra Osborne & Little - men igen i afdæmpede matchende toner.

- Da vi flyttede ind, malede jeg biblioteket i en mørkerød farve, men det kunne jeg ikke forlige mig med - den røde farve var simpelthen så insisterende, at jeg tænkte på hele mit hjem som rødt, når jeg lukkede øjnene. Så her måtte jeg male om, forklarer hun.

I dag arbejder Katrine professionelt med indretningsfaget. Efter nogle år i reklamebranchen og efter hun havde fået sit andet barn, indså hun, at hun ville beskæftige sig 100% med design, arkitektur og indretning. Hun sadlede om og startede sin egen lille virksomhed.

I begyndelsen producerede hun boligreportager til både danske og udenlandske magasiner. I dag arbejder hun også med indretningsopgaver for både private og virksomheder, holder foredrag om trends og indretning og både styler og skriver for blandt andet store danske møbelvirksomheder. Hun er kendt for sin deltagelse i DR-programmet "Skattejægerne" og så har hun i øvrigt selv et par håndværkere ansat - så hun kan hjælpe sine kunder med at komme hele vejen fra ide til færdigt resultat. ■

Væggene i stuen er malet i farven Blue Gray fra Farrow & Ball. De to Chesterfield-sofaer fra Mulberry er for nylig ompolstret i tekstil fra engelske Colefax & Fowler. Standerlampen er fra Gubi og hedder Grasshopper, designet af Greta Grossmann. Den ikoniske lampe blev produceret for første gang i 1947, men er nu i produktion igen. Det sribede maleri har Katrine Martensen-Larsen købt af sin bror Jannik Martensen-Larsen. Hun kender ikke kunstneren, men er bare vild med farverne. Den lille taburet i forgrunden er fra Tine K Home.

Modsatte side: Vaserne og skålen i keramik har Katrine Martensen-Larsen købt på loppemarked for 10 kr. pr. del.

1. Tinkanderne og fadet har Katrine Martensen-Larsen arvet fra sin fars familie. På væggen i køkkenet hænger kunst af blandt andre Viktor IV.
2. Under den lange hylde over vasken er der indbygget halogenspots. Vasken er fra Villeroy & Boch, og armaturet er fra Perrin & Rowe. Begge dele via Kvånum. Bordpladen er af massivt egetræ.
3. Der var køkken i kælderen, da Katrine Martensen-Larsen og Anders Sigsgaard købte huset i 2005. Maden blev tidligere serveret til grevparret via en madelevator i denne spisestue, som nu bruges som køkken, bl.a. fordi det ligger sydøstvendt og har morgen- og formiddagssol. Og så lå det direkte over det gamle køkken i kælderen, hvilket medførte lettere rørforing. Stuk, søjler og de originale plankegulve er bevaret, og alle vinduespartier er holdt fri for møblering.

Det var afgørende for familien, at det nye køkken ikke kom til at overtage den fine gamle spisestue, og derfor gik de efter et klassisk diskret køkken. Valget faldt på det svenske Kvånum, hvor sokkelpaneler og stuk over overskabene får elementerne til at falde naturligt ind som indbyggede skabe. Selve køkkenet hedder Dalby. Elementerne er leveret grundmalet, herefter er de håndmalet i Farrow & Balls Full Gloss i farven Lime White. Køkkenet er tegnet af indretningsarkitekt Lisbet Olsen fra Kvånum og har en fremragende planløsning, som gjorde køkkendrømmene til virkelighed. Gentagne gange har gæster spurgt, om skabene er oprindelige, og så ved parret, at de har valgt rigtigt. Buen er en af husets mange originale og fine detaljer, men stillede krav til møbleringen af køkkenet. Løsningen blev at fjerne den gamle madelevator, der kom op fra

kælderen til højre. Her blev så plads til at gemme køleskabet af vejen. På venstre side under- og overskabe til service. Der er holdt samme afstand til loftet på begge sider af buen, og elementerne til højre og venstre er akkurat lige dybe. Farven på væggen er Slipper Satin fra Farrow & Ball. Farven på alt træværket er Pointing og ligeledes fra Farrow & Ball.
4. Spisebordet er fra Mulberry At Home. Lampen over spisebordet fra Det Mondæne Skur. Eames-stolene i den forfriskende, men ret sjældne farve seafoam er købt hos Firefly House i London. Foldegardinerne er syet i stof fra det amerikanske firma Schumacher fra Tapet-Café. Det store gaskomfur er fra SMEG og er 90 cm bredt. Emhætten er indbygget, og et lille skab til højre rummer gryder og pander. Fliserne på væggen er fra Byens Flisecenter.

Man kan sagtens blande stilarter. Det beviser Katrine Martensen-Larsen med arbejdspladsen i stuen indrettet med både kinesisk, fransk og dansk design. Et kinesisk sort lakbord fra Galleri Bork, en Arne Jacobsen-kontorstol fra Kast Furniture samt en fransk industrilampe af mærket Jieldé, købt hos K&Co. Maleriet af kunstneren Kehnet Nielsen samler det hele. Gulvene overalt i stueetagen er høvlede og har fået lud og efterfølgende behandling med hvid olie.

NORDISK
COUNTRY

HUSETS HISTORIE:

Harald Moltke var kunstmaler og forfatter, men måske bedst kendt for sine Grønlandsekspeditioner sammen med Knud Rasmussen. Et atelier stod øverst på ønskelisten, da han fik tegnet villaen på hjørnet af Mariendalsvej og Fuglebakkevej. Det var Carl Petersen og Hans Henrik Koch, der tegnede huset. Carl Petersen var professor på Kunstakademiet i København fra 1918 og frem til sin tidlige død i 1923. Han er mest kendt for opførelsen af Fåborg Kunstmuseum på Fyn og var i øvrigt Kaare Klints læremester. Også Harald Moltkes hustru, Else Moltke, var forfatter, men selvom hendes talent måske i virkeligheden var større end husbondens, stod hun i skyggen af ham. I 1941 stiftede hun Københavns Kvindelige Diskussionsklub, med blandt andre Thit Jensen som bestyrelsesmedlem – et foredrags- og debatforum, hvor kvinder kunne mødes på tværs af deres politiske og faglige ståsted. Efter ægtefællens død i 1960 oprettede Else Moltke stiftelsen "Harald Moltkes malerisamling" i hjemmet, hvor hun havde boet siden 1912. Her holdt hun salon hver søndag eftermiddag, og gennem årene var tusindvis af mennesker inde for at se malerierne og høre hende fortælle.

Tapetet i soveværelset har creme-farvede striber på en næsten hvid baggrund. Alt træværket i huset er malet i farven Pointing, en blød hvid. Havde man brugt en helt hvid maling til lofter og træværk, havde tapeterne set snavsede ud. Sengetæppet er syet i stof fra Andrew Martin. Sengegavlen og puderne i ruskind fik Katrine i 40 års-fødselsdagsgave af sin bror, svigerinde og mor. Keramikken i karmen er Botanica-serien fra Kähler. **Et kig ind i arbejdsværelset**, hvor der bliver tænkt masser af kreative tanker. Tapetet på væggene er fra Osborne & Little fra Tapet-Café. Bundfarven i tapetet er den samme som i hallen, og blomsterne har samme farve som træværket. Og så er bladene i sølv. Skrivebordet er fra ILVA, arbejdslampen hedder Anglepoise og er fra Møller & Rothe. Eames-stolen i

cremefarvet glasfiber er købt hos Firefly House i London. **På førstesalen** ligger også det gamle atelier, som Harald Moltke brugte flittigt i sin levetid. Igennem årene har Katrine og familien brugt rummet som både stue, soveværelse og børneværelse. På grund af det store nordvendte vinduesparti i loftet er der et fantastisk lysindfald i rummet. Farven, der er brugt på væggen hedder Slipper Satin. Maleriet i baggrunden er af Anne Tholstrup. Gardinerne, der er med til at skabe et næsten teateragtigt udtryk, puffen samt plaid og puder er fra Mulberry At Home. Kurvestolen, der er lavet af Robert Wengler, har Katrine fået af sin mor, der ikke selv havde plads til den længere. – Jeg havde den faktisk også stående på mit pigeværelse engang, fortæller hun.

